

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2009 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

DL-P- IV-440-2/09

**Pan Senator
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

W związku z pismem z dnia 22 kwietnia 2009 r., znak: BPS/KU-034/534/6/09 dotyczącym *projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego* (druk senacki nr 354), uprzejmie przedstawiam następującą opinię.

Proponowana zmiana polega na dodaniu w art. 27 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) § 1a w brzmieniu: „§ 1a. Członek samorządowego kolegium odwoławczego podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeżeli brał udział w wydaniu decyzji objętej wnioskiem.”. Projektowana ustawa, jak wynika z uzasadnienia projektu, stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 grudnia 2008 r. (sygn. akt P 57/07), stwierdzającego niezgodność z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej art. 24 § 1 pkt 5 w związku z art. 27 § 1 i art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w zakresie, w jakim nie wyłącza członka samorządowego kolegium odwoławczego z postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, gdy członek ten brał udział w wydaniu zaskarżonej decyzji.

Należy pozytywnie ocenić proponowany kierunek zmiany dotyczącej dodania § 1a w art. 27. Proponowana zmiana dostosowuje ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do wskazanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 grudnia 2008 r. Zgodnie z projektowaną zmianą członek samorządowego kolegium odwoławczego powinien podlegać wyłączeniu z postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, gdy członek ten brał udział w wydaniu zaskarżonej decyzji.

Podzielić należy pogląd zawarty w uzasadnieniu projektu ustawy, że wprowadzenie zmiany stanowi ściśle odzwierciedlenie sentencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 grudnia 2008 r., w którym Trybunał uznał brak takiej regulacji za pominięcie ustawodawcze, prowadzące w tym zakresie do niezgodności z Konstytucją przepisów normujących zasady wyłączenia pracowników organów administracji publicznej.

Jednocześnie należy zauważyć, że w projekcie przyjęto, że członek samorządowego kolegium odwoławczego podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeżeli brał udział w wydaniu decyzji objętej wnioskiem. Oznacza to, że odniesiono się tylko do decyzji, do której też wyłącznie odnosi się orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego. Nasuwa się jednak pytanie, czy proponowany przepis nie powinien odnosić się ogólnie do orzeczeń wydawanych przez samorządowe kolegium odwoławcze.

Zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 856, z późn. zm.) orzeczenia kolegium zapadają po przeprowadzeniu rozprawy lub na posiedzeniu niejawnym w formie decyzji albo postanowień. Z kolei z art. 19 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy wynika, że do wykonywania przez kolegium zadań, o których mowa w art. 1 i 2 ustawy, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Należałoby zatem przyjąć, że postanowienie rozstrzyga zagadnienia proceduralne wynikające z toku postępowania, a decyzja rozstrzyga o istocie sprawy.

W myśl przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy służy od decyzji wydanej w I instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze. Przepisy nie odnoszą się wprost do innych orzeczeń, w tym do postanowień. Na podstawie art. 144 Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach nie uregulowanych w rozdziale dotyczącym zażaleń, do zażaleń mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań.

W doktrynie jest wyrażany pogląd, że do spraw nieuregulowanych w rozumieniu art. 144 Kodeksu postępowania administracyjnego należy zagadnienie dopuszczalności wniesienia zażalenia na postanowienie wydane w pierwszej instancji m.in. przez samorządowe kolegium odwoławcze. Uznaje się w takim przypadku, że zainteresowany może zaskarżyć postanowienie w drodze wniosku o ponowne załatwienie sprawy przez organ, który wydał zaskarżone postanowienie (teza z Komentarza do art. 144 Kodeksu postępowania

administracyjnego, [w:] M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Zakamycze, 2005, wyd. II).

Także przykładowo w postanowieniu z dnia 9 maja 2001 r. Sygn. akt IV SA 696/99 Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że zgodnie z art. 113 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego na postanowienie w sprawie wyjaśnienia służy zażalenie. W wypadkach, gdy takie postanowienie wydał organ naczelny, stosując art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 144 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy dojść do wniosku, iż strona niezadowolona z rozstrzygnięcia winna je kwestionować w formie złożenia orzekającemu organowi administracji publicznej środka w postaci wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Tak więc, skoro do postanowień samorządowego kolegium odwoławczego wydanych w I instancji, od których będzie przysługiwało zażalenie, stosuje się przepisy dotyczące odwołań, warto rozważyć objęcie projektem nowelizacji nie tylko decyzji, ale wszystkich orzeczeń, od których przysługują środki odwoławcze.

Z wyznaczonymi zmianami

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Zbigniew Wrona
PODSEKRETARZ STANU